

РЕШЕНИЕ

№ 1908

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **927** по описа за **2014** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. И. К. срещу Решение от 26.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав по НАХД № 3685 по описа за 2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 1461/31.01.2013г., издадено от началник АНД, ОПП, СДВР. С последното на касатора на основание чл.178д от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.98 ал.2, т.4 ЗДвП.

Недоволен от решението, касаторът го обжалва с доводи за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Сочил, че е изпратил две текстови съобщения на кратък номер за заплащане на правото на престой като съдът не предприел необходимите действия за попълване на делото с необходимите доказателства, с което счита, че е нарушен принципът за разкриване на обективната истина. Кредитирани били показанията само на актосъставителя и на присъствалите свидетели при съставянето на АУАН, въпреки тяхната оскъдност. Липсвало пълно словесно описание на нарушението. Моли за отмяната на решението и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание не се явява и

не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не се представлява, не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното наказателно постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора за това, че на 14.01.2013г. преди 18,45 часа паркирала в [населено място], на [улица]и "Ш. П." до № 71, управлявания от нея лек автомобил. Доколкото водачката била спряла на място, определено за хора с трайни увреждания, превозното средство било репатрирано от ст.полицай Н., която съставила и докладна записка. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и издадено наказателно постановление.

В оспореното решение съдът приел, че АУАН и наказателното постановление съответстват на изискванията на ЗАНН, при съставянето и издаването им не били допуснати нарушения като приобщените доказателства по делото, приел, че доказват извършеното нарушение.

Така постановеното решение е правилно.

Разпоредбата на чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП установява забрана за паркиране на места, определени за хора с трайни увреждания. Нарушаването на тази забрана е скрепено с налагане на административно наказание - глоба в размер 200 лева на лице, което, без да има това право, паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания - чл.178д ЗДвП.

Доказателствата по делото не подкрепят твърденията на касатора за липса на обозначение на пътното платно, че мястото е предназначено за паркиране на лица с трайни увреждания. Съгласно Приложение № 10 към Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, броят и локалното фиксирано разположение на местата, предназначени за паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на Столична община, се определят по схема, изработена от комисия, назначена от кмета на Столична община. Местата, предназначени за паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на Столична община, се обозначават с пътен знак Д 21 "Инвалид", в съответствие с Наредба № 18 от 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци (ДВ, бр. 73 от 2001 г.) и с пътна маркировка с международния символ "Инвалид", положена върху подходяща за целта настилка. Т.е. наредбата изисква едновременно обозначаване и на пътното платно и с пътен знак. Предвид това възражението на касатора е неоснователно.

Неподкрепени с доказателства са и твърденията за изпратени две текстови съобщения

на кратък номер, за заплащане на таксата за паркиране. Освен това, същите не доказват, че касаторът не е спрял на място, на което е забранено, тъй като е предназначено за хора с увреждания.

Предвид изложеното и като не констатира наличие на отменителни основания по отношение на атакуваното решение, съдът намери касационната жалба за неоснователна.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав по НАХД № 3685 по описа за 2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.